

In dankbare herinnering
aan mijn lieve man,

Ed Spiekerman

Geboren te Amsterdam op 3 januari 1945
Overleden te Reutum op 4 maart 2000

Waar niemand op gerekend had,
is plotseling gebeurd.

Na een fijne, voor jou gewone zaterdag,
was het moment daar om afscheid te
nemen van mij.

Je was nog zo aanwezig voor eenieder en vooral voor mij. Als Amstardammer hield je van het goede leven, ook in het Reutumse. Hier ligt het begin van de 30 jaren samen met mij. Sinds 15 jaar droeg jij een stille pijn, deze pijn deelde je alleen met mij. Dit gaf je leven een andere wending, je vulde je leven in zoals het kwam. Je was altijd attent zoals het laatste boeket bloemen dat ik zaterdag van je kreeg. Wat heb ik genoten van de gesprekken die we samen voerden. De interesses van je maakten je leven sfeervol, muziek had daarin een voorname plaats. Politiek, sport en vakantie gaven een invulling aan je dagelijkse leven. Het nieuws liet je tot je komen middels de Telegraaf, die je van voor tot achter doornam.

Vakantieplannen maken was je hobby. Geen reisbestemming was je te ver. Zo hebben we samen verschillende continenten bezocht. Ons laatst besproken reisdoel zullen we niet meer samen kunnen beleven.

Je hield van een regelmatig leven. Dit kenmerkte zich door de stiptheid in je dagelijkse bezigheden. Je zorg voor mij zal ik erg missen. Je deed alles voor me, alle huishoudelijke taken heb je van mij overgenomen waardoor ik in de gelegenheid was met veel plezier te werken. Je terughoudendheid werd een deel van mijn leven. Ik mis nu al je warme betrokkenheid, je goede raad en advies. Ik kon altijd met alles bij je terecht, daarbij stond bij jou het menselijk aspect altijd voorop. Je had altijd belangstelling voor iedereen in je omgeving.

Lieve Ed, je leven stond voor het grootste gedeelte in het teken van zorg voor mij. Ed, je zult pas sterven als ik niet meer aan je denk, maar dat zal nooit gebeuren.

Voor de vele bliken van medeleven dank ik u allen van harte.

Leny Spiekerman-Leferink